

tisk art, som ikke i forvejen er indeholdt i redegørelsen.

Men hvis man ønsker en sådan redegørelse af det politisk-økonomiske, så synes jeg faktisk, hr. Anfinn Kallsberg sagde de afgørende ting, som jeg også har tilladt mig tidligere at sige til medlemmer fra Nordatlanten: Hvis man ønsker en politisk analyse, så er det jo faktisk sådan, at hvis man skal være helt sikker på, at den bliver i den kontekst og ånd, man gerne vil have den i, så må man jo selv sætte den i gang. Der har Grønland jo tidligere lavet to analyser af Grønlands forhold til EU, og vi har fået at vide, at Færøerne var på vej til at lave overvejelser omkring det her, i forvejen.

Jeg synes, hr. Anfinn Kallsberg har den rigtige tilgang, for hvis vi kom her og sagde, at nu vil vi lave en politisk analyse af jeres muligheder i Grønland og på Færøerne efter forfatningstraktaten, så ville man jo måske finde på at sige: Jamen det er jo, fordi vi går ind, eller det er fordi vi ønsker dit og dat, eller som en sagde heroppefra, at vi prøvede at luske Færøerne og Grønland ind ad bagvejen. Så uanset hvad vi måtte komme op med i en politisk analyse, ville man jo kunne hævde, at vi prøvede at luske nogen ind ad bagvejen, og det er jo ikke rigtigt, at vi prøver at luske nogen som helst ind ad bagvejen. Færøerne og Grønland luskes ikke ind i EU ad bagvejen – tværtimod. Jeg tror, det var hr. Hoydal, der sagde det. Måske kan man politisk set sige, at man tværtimod kommer længere væk end bagdøren til EU. Der ændres ikke noget ved Færøernes og Grønlands forhold til EU.

Det er vel også sådan, at rigsfællesskabet har meget stor glæde af, at Danmark er medlem af EU. Mit indtryk er, at færingerne og grønlanderne, som hr. Lars-Emil Johansen jo også var inde på, har haft glæde af, at vi har været i EU og er i EU og derved har kunnet varetage færøske og grønlandske interesser, hvor Færøerne og Grønland i øvrigt selv forhandler selvstændigt.

Så jeg er enig med hr. Kallsberg i, at hvis man ønsker en sådan analyse, er det jo egentlig ikke rigtigt at bede det danske Folketing om at klare det for sig, så er det jo rigtigt, at det er Landstinget og Lagtinget, som træffer denne beslutning. Så kan man, som hr. Kallsberg sagde, anmode om assistance, og vi giver da naturligvis gerne assistance til specifikke områder, men at sætte den i gang og fortælle, hvordan man vil have den osv., det må man selv gøre.

Der er rejst en masse spørgsmål, som for så vidt ikke har ret meget med sagen at gøre, for det ændres ikke med forfatningstraktaten. Altså, vedrørende hvalfangsten er det stadig væk rigsfællesskabet, som forhandler, og der er det jo altid Færøerne og Grønland og Danmark, der prøver at finde en fælles holdning. Omkring handelsembargo er det jo klart, at Grønland og Færøerne som alle andre lande skal respektere en FN-embargo, ellers bryder man jo med FN-beslutningerne, men en EU-embargo er man jo ikke forpligtet på overhovedet; den kan man tilslutte sig suverænt, eller man kan lade være.

Danmark kan ikke blive indrulleret i en krig, som EU måtte erklære. EU er altså heller ikke et område, der kan erklære krig, kun Danmark kan erklære krig, og det vil jo så ske ved, at det er Folketinget, som beslutter at udsende væbnede styrker, sådan som vi har set det i dag i forbindelse med Irakforlængelsen. Det vil ikke indrullere grønlandere og færinger, som ikke i forvejen har meldt sig frivilligt til en af brigaderne, for der er ikke værnepligt på Færøerne og i Grønland, og det ændres jo heller ikke ved det her. Så jeg synes, man rejser en række problemstillinger, som man gerne vil gøre til nogle store problemer, men som ikke er det.

Jeg kan ikke se rettere, end at de spørgsmål, der er rejst, og som er relevante, og som man har fantasi til at forudse – der er jo spørgsmål, der er af en sådan art, at man ikke har fantasi til at forudse dem – er belyst i den redegørelse, der er.

Den almindelige politiske vurdering af, hvad man så som færinger og grønlandere skal stille op med det her nye EU efter forfatningstraktaten, jamen det er jo faktisk, som hr. Kallsberg var inde på, noget, hvor man nok vil have sig fra bedt, at vi lavede den analyse, for det er jo færingerne og grønlanderne, som skal lave en analyse af, hvordan de politisk synes, de vil forholde sig til det nye EU.

Det har man jo altså gjort tidligere fra Grønlands landsstyres side, så det mener jeg er belyst, og jeg mener, at den rigtige tilgang er den, som hr. Kallsberg nævnte.

Jeg vil så til sidst sige, at for os har det været og er vigtigt, at rigsfællesskabet er den særprægede enhed, som fortsætter. Det bliver ikke påvirket af, at Danmark har en anden form for samarbejde med nogle europæiske lande, end vi har haft før, med flertalsafgørelser på nogle områder, hvor der ikke før var flertalsafgørelser. Det ændrer ikke noget ved det, når Færøerne og Grønland ikke er med i EU. Det siger sig selv.